

Kako bi poraženci volitev ohranili oblast?

Na levi pred nedeljo računajo, da jim bo z množico majhnih strank, ki na volitvah sicer ne bodo uspešne, s koalicijsko povezavo po volitvah uspelo ohraniti oblast v državi. Koaliciji SMC **Mira Cerarja**, Desusu **Karla Erjavca** in SD **Dejana Židana**, ki nam vladajo zadnja leta in bodo volitve v nedeljo izgubile, se bodo po teh računih po volitvah pridružili Levica **Luke Meseca** ali LMŠ **Marjana Šarca**. Morda pa še kak majhen satelit. In kljub porazu na volitvah bodo po volitvah ohranili oblast. Le nekoliko bodo preuredili vrste, v koaliciji – ki je razpadla – pa bo nenadoma nekaj več strank kot zadnja leta, oblast pa bo še nekoliko bolj nestabilna.

Ko majhni pobalinsko izločajo večje

To je zanimiv možen razplet, o katerem danes denimo piše urednik na Dnevniku **Darijan Košir**, ki je bil prej glavni piarovec vlade **Boruta Pahorja**, še prej pa dvakrat odgovorni urednik Dela. Ker levica s svojimi tajkuni in kadri obvladuje večino medijev in lahko zato učinkovito diskreditira opozicijo, jim lahko ta cilj v nedeljo celo uspe doseči.

Napako proporcionalnega sistema, da v parlament spravi stranke in kandidate, ki jih voli le malo volivcev, bi na levi po volitvah na državni ravni spremenili celo v popoln oblastni princip, da bi onemogočili tiste, ki imajo precej večjo podporo med ljudmi. Janeza Janšo. To je precej umazana

politika, a pač del brezobzirnega spopada za oblast, funkcije in denar. O tem v nedeljo odločamo. Vsak glas bo pomemben za dogajanje v tednih po volitvah, ko bo potekalo dogovarjanje, kakšna bo nova oblast, ki nam bo vladala prihodnja leta in ki bo odločala, kam bo usmerjena in kakšna bo država. Bo država poslej bolj ali manj varna, bo bolj ali manj uspešna in finančno trdna, bo bolj ali manj socialna, bolj ali manj nesposobna...

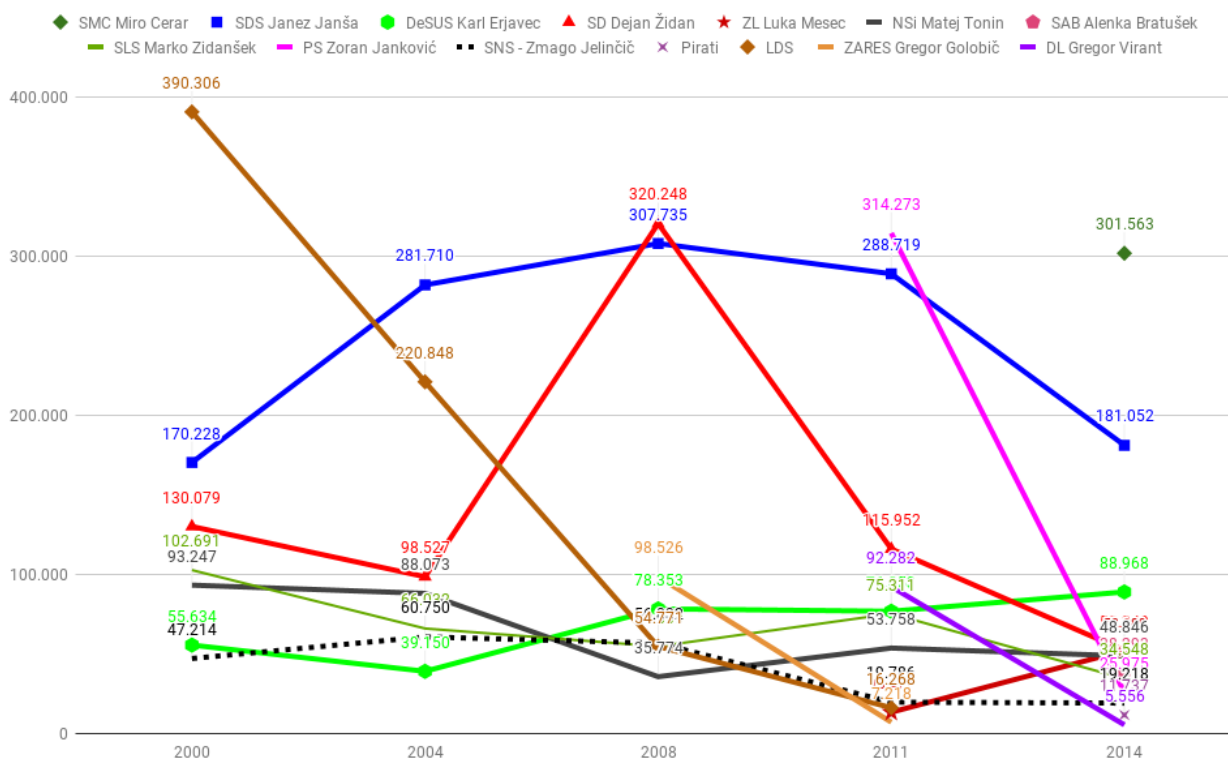
Seveda bodo od vaših glasov odvisne tudi nekoliko manj pomembne stvari, denimo, koliko denarja bodo prihodnja leta dobivale posamezne stranke. A ne bo odvisno le od vas. Sistem so si pred petimi leti majhne stranke preuredile tako, da finančno favorizira majhne stranke ne glede na odločitve volivcev.

Bo to drugi levi Janković?

Dogajanju, da relativni zmagovalec volitev ni zavladal, smo bili sicer priča že, ko **Zoranu Jankoviću** po volitvah leta 2011 v državnem zboru ni uspelo pridobiti podpore, da bi sestavil vlado po relativni zmagi na volitvah in in je potem vlado sestavil **Janez Janša**. Dobro leto pozneje, ko je levičarjem Janšo uspelo spraviti z oblasti s pomočjo svojih ljudi v KPK in medijih, pa je oblast za PS prevzela **Alenka Bratušek**. Dokler stranka in vlada ni razpadla še tej. A PS in SDS je leta 2011 volilo več kot četrta milijona ljudi, kar je obojim zagotavljalo večjo legitimnost kot jo bo morda manj kot sto tisoč glasov za več manjših strank. Takrat pred volitvami nihče ni javno govoril, da je namen zvladati v široki koaliciji majhnih strank, ki jih ne podpira skoraj nihče. To bi bilo smešno in neresno. Tokrat, ko gre za to, kako bi levica ohranila oblast po razpadu ali odstopu svoje že tretje zaporedne vlade, pa očitno to ni več le čudaška zamisel. Rezultati preteklih volitev, ki pokažejo stalno pojavljanje novih strank na levi, leta 2014 pa slabši rezultat SDS, ker so med kampanjo Janeza Janšo zaprli, sodba pa je bila pozneje

razveljavljena na ustavnem sodišču, so bili po številu volivcev takšni:

Število volivcev na volitvah poslancev za večje stranke po letu 2000

V treh zaporednih anketah na spletnem portalu, koga bi volili, je odločna večina bralcev podprla SDS. Podobno kaže večina resnih raziskav, kak bi lahko bil rezultat volitev. V anketi, ki je še odprta, kdo bo po volitvah sestavil vlado, pa tudi ni nobene dileme. Velikanska večina je za Janšo, ki je sposoben voditi vlado, je dovolj izkušen in je dokazal je tudi, da lahko marsikaj prenese. Vprašanje je le, ali bo zbral dovolj glasov, da ga množica majhnih levih konkurentov ne bi onemogočila.

Seveda tudi Janša ni nezmotljiv. Kot ni nihče. Najem posojila od bosanske državljanke, ki so ga sami javno razkrili z objavo na Ajpesu in s tem političnim nasprotnikom in medijem, ki jih pretežno obvladuje levica, ponudili municijo, je bil takšna napaka. Odpoved temu posojilu je popravila, kar se je dalo. Pri financiranju kampanj z izjemo novincev, ki nimajo ničesar, nihče ni brez grehov. Največji greh pa je pri SD, ki ima s

preteklih kampanj za več kot sto tisoč evrov neplačanih računov, kjer napake stranka ni popravila tako, da bi najela posojilo in poplačala dolgove starih kampanj preden je vstopila v to najnovejšo. Večina medijev kar molči o tem. Razloga ni težko uganiti..

A Janša vsaj takšnih napak ni zagrešil kot jih je Miro Cerar. S poslanci stranke, ki jo vodi, je glavnemu konkurentu povsem mimo zakona odvzel mandat, ustavno sodišče mu je to razveljavilo kot kršitev ustave, ta teden pa je na javni televiziji zatrdil, da je bilo to dogajanje povsem normalno. Me prav zanima, če bi to trdil tudi, če bi se njemu zgodilo kaj takega. Pa tudi sicer je dilema, od kdaj so v tej državi kršitve ustave z zlorabljanjem oblasti za onemogočanje konkurentov nekaj normalnega.

Politikantsko diskriminiranje otrok

Ko gre za kršitve ustave se je koalicija strank, ki nam je vladala zadnja leta, v zgodovino zapisala še z dodatno nenavadnostjo: ni odpravila diskriminiranja pri financiranju osnovnega šolanja otrok iz vernih družin, ki ga je ugotovilo ustavno sodišče. Premier Miro Cerar se je sicer trudil, da bi to storili. A mu ni uspelo, ker so bili koalicijski partnerji proti, z opozicijo pa se ni bil pripravljn povezati za spoštovanje ustavne ureditve. Pogleda lahko imamo različne, a graditi politiko na onemogočanju osnovnega izobraževanja otrok, ki ga vsem jamči ustava, je tako hudo sramotno ravnanje, da tudi stari spori med zvezo komunistov in katoliško skupnostjo ne morejo biti opravičilo. Preprosto sramota je za celotno državo. Otroci, pa če so iz vernih ali nevernih družin, so največ kar imamo.

Je pa še nekaj razlogov, zakaj bom sam to nedeljo sploh prvič po osamosvojitvi šel na volitve poslancev. To bom storil tudi zaradi dogajanja, ki sem mu bil sam priča v največjem časopisnem podjetju Delo, za katerega je ta vlada in sedanja oblast odgovorna in jim je – najmanj – v sramoto. Prodaja Dela

Kolektorju je bila posel oblasti, ki je največje podjetje, ko gre za tisk v državi, prepustila lastniku, ki o medijih ni imel pojma, je pa politično lojalen levici. Ne gre za to, da bi zdaj komu očital, da so v podjetju po tej preprodaji izvajali politične čistke med novinarji, česar je morda tudi bilo nekaj. Nekoč so meni očitali namen preusmeriti uredniško politiko Dela, odpuščanje novinarjev in takšne. Niti enega novinarja nisem odpustil. Po par letih lastništva Kolektorja pa so na Delu odpustili ali se razšli s praktično vsemi novinarji, ki so nekoč pisali o politiki (notranje politično uredništvo), praktično so ukinili tudi internetno redakcijo... Če bi šlo za običajno tovarno, bi lahko rekli, da so postavili slabe šefe, ki so se izkazali s tem, da so vse delavce pozamenjali z drugimi delavci, ker na trgu je delavcev veliko in takšnih šefov tudi.

In so velike stiske povzročili številnim novinarjem, ki sodijo nazorsko na levo.

To dogajanje je lep simbol oblasti, ki ima polna usta pravic delavcev, pa še svojih lastnih ne zna zaščititi pred slabim vodenjem. Svojim lastnim slabim vodenjem.

Da ne bom le o temnih plateg tranzicije, pa bi končal ta predvolilni komentar s komičnim trenutkom tedna, ki je zagotovo bil, ko nam je **Bojan Požar** na javni televiziji povedal, da se je Marjan Šarec dobival z Janezom Janšo. Šarec je udaril nazaj po Požarju, da si kar naprej nekaj izmišlja o njem. Potem pa je Janša razkril, da si pa Požar ni izmislil. Srečanj med Janšo in Šarcem že ne.

Bilo je precej komično. Za Šarca pa neprijetno, ker ni jasno, zakaj ga je sploh zmotilo nekaj tako običajnega kot je informacija o njegovih pogovorih s prvakom druge stranke. Normalno je, da se pogovarjajo. Normalno je tudi, da se Šarec pogovarja z Janšo. Če smo v normalni državi.

A ni nujno, da smo res v normalni državi, če je v ozadju nek

prikriti predvolilni dogovor, ki sta ga bolj uradno podpisala le Karl Erjavec in **Zoran Janković**, ki prepoveduje celo komuniciranje s tekmeci z druge strani v politiki. Namreč z Janezom Janšo.

Dogovor, ki ga lahko preprosto opišemo z: kako kljub volilnemu porazu nekako ostati oblast.

Kar je dilema teh volitev. Da bi prispeval svoj drobec k odgovoru, bom tokrat volil. Storite enako.